

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
88/C 84/01	Forslag til Rådets andet direktiv om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF.....	1
88/C 84/02	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer	10
88/C 84/03	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1491/85 om fastsættelse af særlige foranstaltninger for sojabønner	11
88/C 84/04	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1431/82 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner ..	12
88/C 84/05	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1594/83 om støtte til olieholdige frø	13
88/C 84/06	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2194/85 om fastsættelse af almindelige regler vedrørende særlige foranstaltninger for sojabønner	14
88/C 84/07	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2036/82 om fastsættelse af almindelige regler vedrørende særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner	15
88/C 84/08	Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 af de maksimale garantimængder for raps-, rybs- og solsikkefrø	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
88/C 84/09	Forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 af den maksimale garantimængde for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner.	17
88/C 84/10	Forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 af den maksimale garantimængde for sojabønner.	17
88/C 84/11	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 797/85 og (EØF) nr. 1760/87 for så vidt angår nedlæggelse af landbrugsarealer samt ekstensivering og omstilling af produktionen.	18
88/C 84/12	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter.	22
88/C 84/13	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelse af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter.	23
88/C 84/14	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 775/87 om midlertidig suspension af en del af referencemængderne som omhandlet i artikel 5c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter.	25
88/C 84/15	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 777/87 for så vidt angår den periode, hvor foranstaltningerne vedrørende interventionsopkøb af smør og skummetmælkspulver anvendes.	26
88/C 84/16	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2727/75 om den fælles markedsordning for korn.	27
88/C 84/17	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager.	29
88/C 84/18	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 727/70 om oprettelse af en fælles markedsordning for råtbak.	31
88/C 84/19	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1837/80 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød.	32

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets andet direktiv om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF

KOM(87) 715 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/01)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

og ud fra følgende betragtninger:

Nærværende direktiv skal udgøre hovedhjørnestenen i gennemførelsen af det indre marked som fastsat i Den Europæiske Fælles Akt og planlagt i Kommissionens *Hvidbog*, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i banksektoren;

formålet er at opnå det mindstemål af harmonisering, som er nødvendigt og tilstrækkeligt til at sikre den gensidige anerkendelse af tilladelser og af tilsynsordninger, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn;

i denne sammenhæng kan dette direktiv først træde i kraft, når der er gennemført yderligere harmonisering af visse tekniske forhold vedrørende egenkapital og solvensnøgletal;

harmoniseringen af betingelserne for sanering og likvidation af kreditinstitutter videreføres;

der bør desuden gennemføres en harmonisering af de regler, der er nødvendige for tilsyn med kreditinstitutters likviditets-, markeds-, rente- og valutarisici;

hjemlandet kan i øvrigt indføre strengere krav end de i artikel 3, 4, 9, 10 og 14 fastsatte for kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse af dets egne kompetente myndigheder;

ansvaret for tilsynet med et kreditinstituts finansielle sundhed og især dets solvens påhviler herefter de kompetente myndigheder i instituttets hjemland; værtslandets myndigheder har fortsat ansvaret for spørgsmål i relation til likviditeten og den pengepolitiske styring; tilsyn med markedsrisikoen skal føres i nært samarbejde mellem hjem- og værtslandenes kompetente myndigheder;

dette direktiv indgår som en integreret del af den allerede vedtagne fællesskabslovgivning, i særdeleshed Rådets direktiv 77/780/EØF ⁽¹⁾ om samordning af lovgivningen om kreditinstitutter, senest ændret ved direktiv 86/524/EØF ⁽²⁾, Rådets direktiv 83/350/EØF ⁽³⁾ om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag og Rådets direktiv 86/635/EØF ⁽⁴⁾ om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber; hvad angår visse finansielle tjenesteydelser og visse ydelser i forbindelse med investeringer, videreføres harmoniseringen i det fornødne omfang ved særskilte retsakter, bl. a. med henblik på at beskytte forbrugere og investorer;

Kommissionen har vedtaget henstilling 87/62/EØF ⁽⁵⁾ om kreditinstitutters store engagementer og henstilling 87/63/EØF ⁽⁶⁾ om indførelse af indskudsgarantiordninger;

⁽¹⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

⁽²⁾ EFT nr. L 309 af 4. 11. 1986, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 33 af 4. 2. 1987, s. 10.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 33 af 4. 2. 1987, s. 16.

den valgte fremgangsmåde åbner mulighed for, at kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i deres hjemland, takket være princippet om gensidig anerkendelse frit i hele Fællesskabet kan udøve de aktiviteter, der er opført på listen i bilaget, enten ved at etablere en filial eller ved direkte at levere tjenesteydelser;

som følge heraf kan værtslandet for institutter, der ikke har modtaget meddelt tilladelse som kreditinstitutter i deres hjemland, eller for aktiviteter, der ikke er opført på listen, gøre udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser betinget af, at de særlige regler i dets lovgivning er overholdt, for så vidt som disse bestemmelser på den ene side er forenelige med fællesskabsretten og er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser, og såfremt disse institutter eller deres aktiviteter på den anden side ikke er undergivet tilsvarende lovgivning eller bestemmelser i hjemlandet;

princippet om gensidig anerkendelse bør udvides til også at gælde for de aktiviteter, der opføres på listen i bilaget, når de udøves af finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af kreditinstitutter, på betingelse af, at sådanne datterselskaber indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet og opfylder visse strenge betingelser;

udøvelsen af aktiviteter, som ikke er opført på listen, skal fortsat være omfattet af Traktatens generelle bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser;

medlemsstaterne bør påse, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves under anvendelse af de finansielle teknikker, der er almindelig praksis i hjemlandet, så længe disse ikke er i strid med værtslandets retsfor skrifter om samfundsmæssige interesser;

når den igangværende harmonisering er tilendebragt, vil ophævelsen af kravet om særskilt tilladelse for filialer af EF-kreditinstitutter gøre det nødvendigt også at ophæve kravet om indskudskapital, og artikel 5, stk. 2, udgør det første overgangstrin i denne retning;

der er en nødvendig sammenhæng mellem dette direktivs mål og den liberalisering af kapitalbevægelser, der er ved at blive gennemført ved anden fællesskabslovgivning; under alle omstændigheder må der være harmoni mellem foranstaltningerne til liberalisering af bankernes aktiviteter og foranstaltningerne til liberalisering af kapitalbevægel-

ser; i tilfælde af, at medlemsstaterne i medfør af Rådets direktiv .../.../EØF kan påberåbe sig beskyttelses klausuler, hvad kapitalbevægelser angår, kan de suspendere bankernes adgang til at præstere tjenesteydelser, for så vidt som det er nødvendigt af hensyn til de pågældende beskyttelses klausuler;

de regler, der er fastsat i direktiv 77/780/EØF, navnlig med hensyn til meddelelse af tilladelse til filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i tredjelande, finder fortsat anvendelse på sådanne institutter; disse filialer er ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser efter Traktatens artikel 59, stk. 2; ansøgninger om tilladelse til etablering af et datterselskab eller til erhvervelse af kapitalinteresser fra et kreditinstitut henhørende under tredjelandets ret underlægges en procedure, der tager sigte på at sikre, at kreditinstitutter i Fællesskabet på basis af gensidighed nyder tilsvarende behandling i det pågældende tredjeland;

for at det indre marked på bankområdet kan fungere harmonisk, kræves der ud over fælles retnormer et snævert og regelmæssigt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder; problemer i forbindelse med kreditinstitutter vil fortsat bedst kunne behandles i det Kontaktudvalg, der er nedsat mellem banktilsynsmyndighederne, og som er omhandlet i sidste betragtning i direktiv 77/780/EØF; dette udvalg er også det bedst egnede forum for den i artikel 6 og 7 omhandlede informationsudveksling;

denne fremgangsmåde erstatter under ingen omstændigheder det bilaterale samarbejde, der blev indført ved artikel 7 i direktiv 77/780/EØF; i denne forbindelse kan de kompetente myndigheder i værtslandet på eget initiativ eller på initiativ af den kompetente myndighed i hjemlandet fortsat føre tilsyn med, at et institut udøver sin virksomhed på dets område i overensstemmelse med gældende love og med principperne om administrative og regnskabsmæssige procedurer og om tilstrækkelig intern kontrol;

det er nødvendigt at indføre en fast procedure for tilpasning af visse tekniske aspekter for at gøre det muligt at realisere målet med dette direktiv og tage højde for den hurtige udvikling på de nationale og internationale markeder; som følge af sådan tilpasnings betydning og særlige karakter vil procedure III, variant a, som defineret i artikel 2 i Rådets afgørelse 87/373/EØF ⁽¹⁾, være bedst egnede hertil —

(1) EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Definitioner og anvendelsesområde

Artikel 1

I nærværende direktiv forstås ved:

- kreditinstitut: et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF
- tilladelse: en tilladelse som defineret i artikel 1, andet led, i direktiv 77/780/EØF
- filial: en filial som defineret i artikel 1, tredje led, i direktiv 77/780/EØF
- egenkapital: egenkapital som defineret i Rådets direktiv .../.../EØF
- kompetente myndigheder: kompetente myndigheder som defineret i artikel 1 i direktiv 83/350/EØF
- finansieringsinstitut: et finansieringsinstitut som defineret i artikel 1 i direktiv 83/350/EØF
- hjemland: den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 1 i direktiv 77/780/EØF
- værtsland: den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut har en filial eller præsterer tjenesteydelser
- kvalificeret deltagelse: en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmeretighederne i en virksomhed, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse som omhandlet i artikel 33 i Rådets direktiv 83/349/EØF ⁽¹⁾
- startkapital: indbetalt kapital eller indskudte aktiver, som ifølge hjemlandets lovgivning kan sidestilles hermed
- moderselskab: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF
- datterselskab: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF.

Artikel 2

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle kreditinstitutter.
2. Det finder ikke anvendelse på de institutter, der er undtaget fra direktiv 77/780/EØF, jf. nævnte direktivs artikel 2, stk. 2.

3. De i artikel 2, stk. 4, litra a), i direktiv 77/780/EØF nævnte kreditinstitutter, som er tilsluttet et centralt organ i samme medlemsstat, kan undtages fra bestemmelserne i nærværende direktivs artikel 3, 8 og 10, jf. dog anvendelsen af samme bestemmelser på det centrale organ, for så vidt som helheden — bestående af centralorganet og dets tilknyttede institutioner — er genstand for tilsyn på et konsolideret grundlag med hensyn til nævnte bestemmelser.

I undtagelsestilfælde skal artikel 5 og artikel 16-19 anvendes på helheden, som udgøres af det centrale organ og dets tilsluttede institutioner.

AFSNIT II

Harmonisering af betingelserne for meddelelse af tilladelse

Artikel 3

1. De kompetente myndigheder må ikke meddele tilladelse, når startkapitalen er mindre end fem millioner ECU.
2. Medlemsstaterne kan foreslå en mindre startkapital end den i stk. 1 fastsatte for kreditinstitutter, hvis virkefelt begrænses af love eller vedtægtsbestemmelser. De giver Kommissionen meddelelse om de berørte institutter og de foreslåede beløb senest seks måneder efter vedtagelsen af dette direktiv. Kommissionen udfærdiger efter den i artikel 20 fastsatte procedure en liste over disse kategorier af institutter med angivelse af deres startkapital.

Artikel 4

De kompetente myndigheder meddeler ikke et kreditinstitut tilladelse til at optage virksomhed, før de har fået meddelelse om alle aktionærer eller selskabsdeltagere, der være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere i kreditinstituttet, og om størrelsen af deres kapitalandel. De kompetente myndigheder bedømmer sådanne aktionærers og selskabsdeltageres hæderlighed.

Artikel 5

1. Værtslandet kan ikke længere kræve den i artikel 4 i direktiv 77/780/EØF omhandlede tilladelse for kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre medlemsstater. Etableringen af og tilsynet med sådanne filialer sker i henhold til bestemmelserne i nærværende direktivs artikel 17 og 19.
2. Indtil ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 kan værtslandet ikke gøre meddelelse af tilladelse til filialer af kreditinstitutter med hjemsted i andre

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1.

medlemsstater betinget af, at sådanne filialer råder over en startkapital, der overstiger 50 % af den startkapital, som i henhold til den nationale lovgivning kræves for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut af samme art.

3. Kreditinstitutterne kan frit råde over de midler, der i henhold til stk. 1 og 2 ikke længere kan kræves stillet som startkapital.

Artikel 6

I følgende tilfælde skal der finde forudgående konsultation sted med de berørte kompetente myndigheder i de andre medlemslande:

- meddelelse af tilladelse til et datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat
- meddelelse af tilladelse til et datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat
- meddelelse af tilladelse til et selskab, som kontrolleres af en juridisk eller fysisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

Artikel 7

1. Enhver ansøgning om tilladelse til et datterselskab, hvis moderselskab henhører under et tredjelands ret, eller til erhvervelse af kapitalinteresser som defineret i stk. 3, er underlagt proceduren i denne artikel.

2. Efter modtagelse af en ansøgning om tilladelse skal de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underrette de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

3. Tilsvarende skal de kompetente myndigheder i en medlemsstat, når de i henhold til bestemmelserne i artikel 9 får meddelelse om, at en virksomhed henhørende under et tredjelands ret påtænker at erhverve kapitalinteresser i et kreditinstitut, som derved bliver et datterselskab af denne virksomhed, underrette de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

4. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat skal stille afgørelsen vedrørende de i stk. 2 og 3 omhandlede ansøgninger i bero, indtil den i stk. 5 og 6 fastsatte procedure er tilendebragt.

5. Kommissionen undersøger inden tre måneder efter modtagelsen af de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger, om alle kreditinstitutter i Fællesskabet nyder godt af gensidighed og underlægges tilsvarende behandling, navnlig hvad angår oprettelse af datterselskaber eller erhvervelse af kapitalinteresser i kreditinstitutter i det pågældende tredjeland.

6. Fastslår Kommissionen, at der ikke foreligger gensidighed, kan den efter proceduren i artikel 20 stille den i stk. 4 omhandlede afgørelse i yderligere bero.

7. Kommissionen forelægger Rådet egnede forslag med henblik på at opnå gensidighed i forholdet til det pågældende tredjeland.

AFSNIT III

Harmonisering af betingelserne for udøvelse af virksomhed

Artikel 8

1. Et kreditinstituts egenkapital må ikke falde til et mindre beløb end den startkapital, der krævedes, da det fik meddelt tilladelse. Når omstændighederne berettiger det, kan de kompetente myndigheder dog give et institut en bestemt frist til at bringe sin egenkapital op på det krævede minimum.

2. Kreditinstitutter, der har optaget virksomhed før iværksættelsen af dette direktiv, skal sørge for, at deres egenkapital senest den 31. december 1996 mindst opfylder det i artikel 3 fastsatte krav til startkapital.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne skal forlange, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at komme i besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. De pågældende personer skal ligeledes forinden underrette de kompetente myndigheder, hvis de påtænker at forøge deres kvalificerede deltagelse så meget, at kreditinstituttet derved bliver deres datterselskab. De kompetente myndigheder bedømmer de nævnte personers hæderlighed.

2. Kreditinstitutterne skal hvert år meddele de kompetente myndigheder navnene på de i stk. 1 omhandlede aktionærer eller selskabsdeltagere samt størrelsen af disses kvalificerede deltagelse, således som det fremgår af de på den årlige generalforsamling registrerede navne på aktionærer og selskabsdeltagere, eller af oplysninger modtaget i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i stk. 1 omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsvarlig og sund ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller ophævelse

af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærs eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Artikel 10

1. Et kreditinstitut må ikke besidde en kvalificeret deltagelse, der beløbsmæssigt overstiger ti procent af dets egenkapital, i en virksomhed, der hverken er et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en virksomhed som defineret i artikel 43, stk. 2, litra f), i direktiv 86/635/EØF.

2. Et kreditinstituts samlede kvalificerede deltagelse i andre virksomheder end kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og de i artikel 43, stk. 2, litra f), i direktiv 86/635/EØF omhandlede virksomheder, må ikke overstige et beløb svarende til 50 % af kreditinstitutets egenkapital.

3. Aktier eller andele, som midlertidigt erhverves som led i en finansiell aktion med henblik på at redde eller sanere en virksomhed som led i en normal procedure vedrørende stillede tegningsgarantier eller i eget navn for andres regning, medregnes ikke til den kvalificerede deltagelse ved beregningen af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser.

Aktier og andele der ikke har karakter af finansielle anlægsaktiver som defineret i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal heller ikke medtages.

4. De i stykke 1 og 2 fastsatte grænser må kun overskrides under særlige omstændigheder. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder kræve, at kreditinstitutet enten forhøjer sin egenkapital eller træffer andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

5. Kontrollen med overholdelsen af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser gennemføres inden for rammerne af tilsynet med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag i henhold til direktiv 83/350/EØF.

6. Medlemsstaterne behøver ikke anvende de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, hvis de har foreskrevet, at den kvalificerede deltagelse skal fratrækkes ved beregningen af kreditinstitutets egenkapital.

Artikel 11

1. Hjemlandets kompetente myndigheder forvisser sig om, at der i alle kreditinstitutter findes gode administrative og regnskabsmæssige procedurer og tilstrækkelige interne kontrolprocedurer.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder skal ligeledes sikre, at sådanne procedurer forefindes i de kreditinstitutter, der er omfattet af reglerne om konsolideret tilsyn i henhold til direktiv 83/350/EØF.

Artikel 12

1. I artikel 7, stk. 1, i direktiv 77/780/EØF affattes slutningen af andet punktum således: »samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med disse institutter, i særdeleshed med hensyn til deres likviditet, solvens, større engagementer, administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrol«.

2. Værtslandet har det primære ansvar for tilsynet med kreditinstitutters likviditet, indtil yderligere koordinering har fundet sted. Med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, bevarer værtslandet det fulde ansvar for de foranstaltninger, der iværksættes som led i pengepolitikken. Sådanne foranstaltninger må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

3. Indtil yderligere koordinering i forbindelse med risici i forbindelse med åbne positioner har fundet sted, kan værtslandets kompetente myndigheder træffe de nødvendige foranstaltninger for at pålægge kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, pligt til at tage de fornødne forholdsregler for at kunne imødegå markedsrisikoen i forbindelse med deres transaktioner på værdipapirmarkedene på værtslandets område. I denne sammenhæng skal de samarbejde med de kompetente myndigheder i hjemlandet.

Artikel 13

1. Når et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder i værtslandet sikre, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv kan foretage stedlig kontrol af de i artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 77/780/EØF nævnte oplysninger.

2. Ud over den i stk. 1 fastsatte procedure skal hjemlandets kompetente myndigheder have adgang til at foretage kontrol i filialer efter en af de i artikel 5, stk. 4, i direktiv 83/350/EØF nævnte procedurer.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndighed udfører stedlig kontrol i filialer etableret på dets område med henblik på varetagelsen af de opgaver, som påhviler den i henhold til dette direktiv.

Artikel 14

Artikel 12 i direktiv 77/780/EØF affattes som angivet i følgende tekst, hvis stk. 2 også finder anvendelse på den udveksling af information mellem de kompetente myndigheder, som foreskrives i nærværende direktiv:

»Artikel 12

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at alle, der er eller har været tjenstgørende hos de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tjenstlig tavshedspligt. Denne tavshedspligt indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 skal de kompetente myndigheder i de forskellige medlemslande udveksle oplysninger i henhold til nærværende direktiv, Rådets direktiv 83/350/EØF ⁽¹⁾ samt bilaget til Kommissionens henstilling 87/62/EØF ⁽²⁾. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 fastsatte tavshedspligt.

3. Medlemsstaterne kan med de kompetente myndigheder i tredjelande indgå samarbejdsaftaler, der indebærer udveksling af oplysninger, dersom det sikres, at de oplysninger, der således meddeles, underlægges samme tavshedspligt som fastsat i denne artikel.

4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 og 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse til:

— deres undersøgelse af, om betingelserne for, at kreditinstitutterne kan optage virksomhed som sådanne, er opfyldt, og til at lette det individuelle og det konsoliderede tilsyn med institutternes virksomhed, særlig med hensyn til likviditet, solvens, store engagementer og de administrative og regnskabsmæssige procedurer for den interne kontrol

— hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed, eller

— indbringes for domstolene efter artikel 13.

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der inden for en medlemsstat eller mellem medlemsstater:

— udveksles oplysninger mellem kompetente myndigheder, hvis der findes flere sådanne myndigheder i samme medlemsstat

— til de organer, der varetager tilsynet med indskuds-garantiordninger, fremsendes de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres arbejde

— udveksles oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de andre offentlige myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og med forsikringselskaber

— udveksles oplysninger mellem de kompetente myndigheder og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kreditinstituttets regnskaber.

De myndigheder og institutioner, som modtager sådanne oplysninger, må kun anvende dem til varetagelsen af deres tilsynsopgaver. De modtagne oplysninger er underlagt de regler om tavshedspligt, der gælder for de pågældende myndigheder og institutioner.

6. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne ved lovgivningen give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i medlemsstaternes centraladministration, hvor det er nødvendigt af hensyn til den tilsynsmæssige kontrol. I dette tilfælde fastsætter medlemsstaterne, at oplysninger, der modtages efter stk. 2, aldrig må videregives, medmindre den kompetente myndighed, der giver oplysningerne, udtrykkeligt har indvilliget heri.

7. Medlemsstaterne skal sikre, at den ved denne artikel indførte tavshedspligt gælder for oplysninger, der gives af de kompetente myndigheder til personer med ansvar for den lovpligtige revision af kreditinstituttets regnskaber.

(1) EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 18.

(2) EFT nr. L 33 af 4. 2. 1987, s. 10.«

Artikel 15

Med forbehold af reglerne for tilbagekaldelse af tilladelser og tilfælde omfattet af straffelovgivningen skal medlemsstaterne sørge for, at deres respektive kompetente myndigheder i tilfælde af, at et kreditinstitut eller dets ansvarlige ledelse har overtrådt love eller administrative bestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter eller om disses virksomhed, kan pålægge sanktioner eller påbyde foranstaltninger med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør.

AFSNIT IV

Bestemmelser vedrørende fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser*Artikel 16*

1. Medlemsstaterne skal sikre, at mindst de aktiviteter, der er opført på listen i bilaget, i hver medlemsstat kan udøves efter bestemmelserne i artikel 17, 18 og 19, enten ved oprettelse af en filial, eller ved den frie udveksling af tjenesteydelser fra ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af hjemlandets kompetente myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, og hvis tilladelse ikke indeholder forbud mod sådanne aktiviteter.

2. Medlemsstaterne skal også sikre, at mindst de aktiviteter, der er opført på listen i bilaget, i hver medlemsstat kan udøves efter bestemmelserne i artikel 17, 18 og 19, enten ved oprettelse af en filial, eller ved den frie udveksling af tjenesteydelser fra ethvert finansieringsinstitut, der er datterselskab af et kreditinstitut eller fællesejet datterselskab af flere kreditinstitutter, hvis vedtægter ikke hindrer udøvelsen af sådanne aktiviteter, og som opfylder alle de nedenstående betingelser:

— moderselskabet eller moderselskaberne er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning datterselskabet er underlagt,

— moderselskabet eller moderselskaberne besidder mindst 90 % af aktierne eller kapitalandelene i datterselskabet,

— moderselskabet eller moderselskaberne har stillet selvskyldnergaranti for de engagementer, som datterselskabet indgår,

— datterselskabet indgår, navnlig for de pågældende bankaktiviteter, i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet eller hvert af dets moderselskaber efter direktiv 83/350/EØF, bl.a. hvad angår beregningen af solvensnøgletallet, tilsynet med store engagementer og de i nærværende direktivs artikel 10 fastsatte begrænsninger, for så vidt angår kapitalinteresser.

Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, at disse betingelser er opfyldt og udsteder en bekræftende erklæring herom til datterselskabet, der vedlægges den i artikel 17 og 18 omhandlede meddelelse.

Hjemlandets kompetente myndigheder skal sikre, at der føres tilsyn med datterselskabet efter dette direktivs artikel 8, stk. 1, artikel 9 og 11, artikel 12, stk. 2, samt artikel 13, 14 og 15, såvel som artikel 7, stk. 1, i direktiv 77/780/EØF.

De i dette stykke nævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på datterselskaber. Særligt læses »kreditinstitut« som »finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 16,

stk. 2«, og »tilladelse« læses som »vedtægter«. I artikel 17, stk. 2, læses litra c) som: »c) størrelsen af datterfinansieringsinstituttets egenkapital og det konsoliderede solvensnøgletal for moderkreditinstituttet«.

Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i dette stykke, ikke længere opfylder en af de fastsatte betingelser, kan værtslandet bringe dets udøvelse af aktiviteterne til ophør på sit område, i henhold til bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 17

1. Et kreditinstitut, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler dette til tilsynsmyndigheden i hjemlandet.

2. Medlemsstaterne kræver, at det kreditinstitut, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

a) i hvilken medlemsstat instituttet har til hensigt at etablere en filial

b) et program for filialens virksomhed, hvori bl.a. angives, hvilken art transaktioner der påtænkes, og hvorledes instituttet skal organiseres

c) kreditinstituttets egenkapital og dets solvensnøgletal

d) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan fås

e) navnene på de ansvarlige medlemmer af filialens ledelse.

3. Medmindre tilsynsmyndigheden i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts organisatoriske strukturer under hensyntagen til den påtænkte etablering er sunde, videresender den senest tre måneder efter den i stk. 1 foreskrevne meddelelse de i stk. 2 omhandlede oplysninger til tilsynsmyndigheden i værtslandet.

Nægtet tilsynsmyndigheden i hjemlandet at videresende de i stk. 2 omhandlede oplysninger til tilsynsmyndigheden i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte institut inden tre måneder efter modtagelsen af den omhandlede meddelelse. Et sådant afslag kan gøres til genstand for retsprøvelse i hjemlandet.

4. Før en filial af et kreditinstitut påbegynder sin virksomhed, har tilsynsmyndigheden i værtslandet en frist

på tre måneder fra modtagelsen af de i stk. 3 omhandlede oplysninger til at forberede det i artikel 19 foreskrevne tilsyn med instituttet og til at udtale sig, om hensynet til samfundsmæssige interesser gør det umuligt for kreditinstituttet at udøve visse påtænkte aktiviteter, som ikke er opført på listen i bilaget, men hvis udøvelse ikke er udelukket ved den i hjemlandet meddelte tilladelse.

5. Når udtalelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger eller i tilfælde af, at den i stk. 4 nævnte tremåneders frist udløber, uden at der er modtaget nogen udtalelse herfra, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

6. Et kreditinstitut, som ønsker at ændre et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, skal skriftligt meddele ændringerne til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst én måned før ændringen foretages, således at myndighederne kan beslutte, om kreditinstituttet af hensyn til samfundsmæssige interesser ikke skal kunne udøve visse af de påtænkte nye aktiviteter, som ikke er opført på listen i bilaget, men hvis udøvelse ikke er udelukket ved den af hjemlandet meddelte tilladelse.

Artikel 18

1. Et kreditinstitut, der for første gang ønsker inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder, hvilke af de på listen i bilaget opførte aktiviteter, det har til hensigt at udøve.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest én måned efter modtagelsen den i stk. 1 omhandlede meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet.

Artikel 19

1. Ansvar for tilsyn med et kreditinstitut, herunder tilsynet med de i henhold til artikel 16 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder.

2. Værtslandet kan dog kræve, at alle kreditinstitutter, der har en filial på dets område, hvert kvartal indsender en rapport til værtslandets kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

Til varetagelse af de opgaver, der påhviler det efter dette direktivs artikel 12, stk. 2 og 3, kan værtslandet kræve

samme oplysninger af de kreditinstitutter, der har hjemsted i andre medlemsstater, som de kræver af indenlandske kreditinstitutter.

3. Konstaterer tilsynsmyndigheden i værtslandet, at et kreditinstitut, der har en filial eller udfører tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de dér gældende lovbestemmelser, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser eller i dette direktivs bestemmelser om værtslandets kompetence, skal den anmode det pågældende institut om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

4. Tager det pågældende institut ikke de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndighed give underretning herom til hjemlandets kompetente myndighed. Hjemlandets kompetente myndighed skal da så hurtigt som muligt træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at instituttet bringer de ulovlige forhold til ophør. Karakteren af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndighed.

5. Hvis det pågældende kreditinstitut — trods de af hjemlandet i henhold til stk. 4 truffene foranstaltninger, eller fordi disse viser sig utilstrækkelige eller ikke kommer til udførelse i den pågældende medlemsstat — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 3, kan værtslandet efter at have givet den kompetente myndighed i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forhindre nye ulovligheder, herunder om nødvendigt forbyde, at kreditinstituttet indgår nye transaktioner på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de for disse foranstaltninger nødvendige dokumenter kan forkyndes for kreditinstitutterne på deres område.

6. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 3, 4 og 5, og hvorved der pålægges sanktioner eller begrænsninger i udførelsen af tjenesteydelser, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende institut. Enhver sådan foranstaltning skal kunne indbringes til prøvelse ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndigheder iværksatte den.

7. Inden den i stk. 3, 4 og 5 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndighed i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige forholdsregler for at beskytte indskyderes, investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen og de øvrige medlemsstater skal hurtigst muligt underrettes om sådanne forholdsregler. Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstater, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve forholdsreglerne.

8. Dersom instituttets tilladelse tilbagekaldes, meddeles dette til værtslandets kompetente myndighed, der da tager skridt til at hindre, at det pågældende institut indgår nye transaktioner på værtslandets område.

9. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 17 er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til bestemmelserne i nærværende artikels stk. 5. Hvert andet år forelægger Kommissionen Det Rådgivende Bankudvalg, der er nedsat i henhold til artikel 11 i direktiv 77/780/EØF, en beretning om sådanne tilfælde.

AFSNIT V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

1. Tekniske ændringer af dette direktiv vedrørende
 - udvidelse af den i artikel 16 omhandlede liste, som findes i bilaget,
 - størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 3, stk. 1,
 - listen over de i artikel 3, stk. 2, omhandlede kategorier af institutter,
 - de i artikel 10 fastsatte beløbsgrænser,
 - de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 7, stk. 1, i direktiv 77/780/EØF,
 foretages efter den i stk. 2 fastsatte procedure.
2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist, som fastsættes i hver enkelt retsakt, der skal vedtages af Rådet i henhold til dette stykke, men som under ingen omstændigheder kan være på over tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 21

1. Filialer, der inden ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv, har påbegyndt deres virksomhed efter de i værtslandet gældende bestemmelser, betragtes som filialer, der har været underlagt proceduren i artikel 7, stk. 1 til 5. Fra samme ikrafttrædelsesdato vil de være underlagt bestemmelserne i artikel 16, artikel 17, stk. 6, og artikel 19. De er endvidere omfattet af bestemmelsen i artikel 5, stk. 3.

2. Artikel 18 berører ikke de rettigheder, som et kreditinstitut inden ikrafttrædelsen af gennemførelsesbestemmelserne til dette direktiv havde erhvervet i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser.

Artikel 22

1. Med forbehold af stk. 2 sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv på den seneste af de to datoer, der fastsættes for gennemførelse af foranstaltninger for at efterkomme Rådets direktiver om harmonisering af egenkapital og solvensnøgletal, dog senest den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. januar 1990 at efterkomme bestemmelserne i artikel 5, stk. 2.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Liste over de aktiviteter, som udgør kernen i bankvirksomhed og som er omfattet af den gensidige anerkendelse

1. Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler
2. Udlånsvirksomhed ⁽¹⁾
3. Leasing
4. Betalingsformidling
5. Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks og bankveksler)
6. Sikkerhedsstillelse og garantier
7. Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - (a) Pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.)
 - (b) Valutamarkedet
 - (c) Finansielle futures og options
 - (d) Valuta- og renteinstrumenter
 - (e) Værdipapirer
8. Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed
9. »Money broking«
10. Porteføljeadministration og -rådgivning
11. Opbevaring af værdipapirer
12. Kreditoplysninger
13. Boksudlejning

⁽¹⁾ herunder bl.a.:

- forbrugerkreditter,
- realkreditlån,
- factoring og diskontering,
- handelskreditter (inkl. forfaitering).

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/02)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra det Økonomiske og Sociale Udvalg, og ud fra følgende betragtninger:

Det er for raps- og rybsfrø på den ene side og den anden side solsikkefrø hensigtsmæssigt at fastsætte samme maksimale garantimængde for hvert af de tre produktionsår 1988/1989 til 1990/1991; for at forudberegne produktionen mere præcist, bør der i forbindelse med ordningen med maksimale garantimængder foretages produktionskøn efter begyndelsen af produktionsåret; det er følgelig

nødvendigt at ændre artikel 27a i forordning nr. 136/66/EØF ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3994/87 ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 27a i forordning nr. 136/66/EØF foretages følgende ændringer:

1. I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Disse maksimale garantimængder fastsættes dog samtidig for produktionsårene 1988/1989, 1989/1990 og 1990/1991.«

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 31.

2. I stk. 3 affattes første afsnit således:

»Hvis produktionen af raps-, rybs- og solsikkefrø som anslået inden udgangen af produktionsårets anden måned overstiger den maksimale garantimængde for de pågældende frø for det pågældende produktionsår, nedsættes støttebeløbet for dette produktionsår med incidensen på indikativprisen af en koefficient, der står i forhold til overskridelsens omfang.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1491/85 om fastsættelse af særlige foranstaltninger for sojabønner

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/03)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er for sojabønner hensigtsmæssigt at fastsætte samme maksimale garantimængde for hvert af de tre produktionsår 1988/1989 til 1990/1991; for at forudberegne produktionen mere præcist bør der i forbindelse med ordningen med maksimale garantimængder foretages produktionsskøn efter begyndelsen af produktionsåret; det er følgelig nødvendigt at ændre artikel 3a i forordning (EØF) nr. 1491/85 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4002/87 ⁽²⁾ —

⁽¹⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 45.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 3a i forordning (EØF) nr. 1491/85 foretages følgende ændringer:

1. I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Denne maksimale garantimængde fastsættes dog samtidig for produktionsårene 1988/1989, 1989/1990 og 1990/1991.«

2. I stk. 3 affattes første afsnit således:

»Hvis produktionen af sojabønner som anslået inden udgangen af produktionsårets anden måned overstiger den maksimale garantimængde for de pågældende sojabønner for det pågældende produktionsår, nedsættes støttebeløbet for dette produktionsår med incidensen på indikativprisen af en koefficient, som står i forhold til overskridelsens omfang.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1431/82 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/04)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I løbet af de seneste år har produktionen af ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner udviklet sig med usædvanlig hast; en mere moderat og regelmæssig udvikling af produktionen af de nævnte produkter synes hensigtsmæssig; for at nå dette mål bør der indføres en ordning, som fastsætter, at i tilfælde af overskridelse af en vis maksimal garantimængde nedsættes støttebeløbet og minimumsprisen med et beløb, der tager hensyn til overskridelsens omfang; forordning (EØF) nr. 1431/82 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3127/86 ⁽²⁾, bør følgelig ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Som stk. 3a indsættes i forordning (EØF) nr. 1431/82:

»*Artikel 3a*

1. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2, hvert år, en maksimal garantimængde for samtlige de i artikel 1 omhandlede ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner, der er produceret i Fællesskabet. Den maksimale garantimængde skal imidlertid fastsættes for produktionsårene 1988/1989, 1989/1990 og 1990/1991 samtidig.

⁽¹⁾ EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 292 af 16. 10. 1986, s. 1.

2. Den maksimale garantimængde fastsættes under hensyntagen til produktionen i løbet af en referenceperiode og den forventede udvikling i efterspørgslen.

3. Hvis produktionen af ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner som anslået inden udgangen af produktionsårets anden måned overstiger den maksimale garantimængde for det pågældende produktionsår, nedsættes støttebeløbet for dette produktionsår

— med hensyn til ærter, bønner og hestebønner med incidensen på målprisen for disse produkter,

— med hensyn til sødlupiner med incidensen på minimumsprisen for disse produkter forhøjet med forskellen mellem målprisen og minimumsprisen for ærter

af en koefficient, som står i forhold til overskridelsens omfang.

I tilfælde af, at første afsnit anvendt på den faktiske produktion i stedet for den ved produktionsårets begyndelse anslåede produktion fører til en nedsættelse af støttebeløbet, der er anderledes end den foretagne, reguleres den maksimale garantimængde for det følgende produktionsår for at tage hensyn til dette forhold.

4. Anvendes stk. 3, nedsættes minimumsprisen med samme beløb, som støttebeløbet nedsættes med.

5. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen reglerne for fastsættelse af den i stk. 3, første afsnit, nævnte koefficient.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1117/87.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1594/83 om støtte til olieholdige frø

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/05)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)nr. .../88, særlig artikel 27a, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er hensigtsmæssigt at foretage en ny overvejelse af den i artikel 27a, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede koefficient for at fastlægge nedsættelsen af støttebeløbet for raps- og solsikkefrø, som fremkommer ved anvendelse af ordningen med maksimal garantimængde; reglerne for bestemmelse af denne koefficient bør være anført i forordning (EØF) nr. 1594/83 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2132/87 ⁽³⁾;

under visse omstændigheder kan støttebeløbet ikke fastlægges på foreløbigt grundlag; for at udbetale støtten er det nødvendigt, at de foreløbige beløb erstattes af endelige beløb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1594/83 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1983, s. 44.

⁽³⁾ EFT nr. L 200 af 21. 7. 1987, s. 1.

1. Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Den i artikel 27a, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede koefficient er

— for produktionsåret 1988/1989 lig med 0,45 %,

— for de følgende produktionsår lig med 0,50 %,

for hver produktionstranche på 1 % af den maksimale garantimængde, som den anslåede produktion når eller overskrider ud over garantimængden.«

2. Artikel 1, stk. 3, ophæves.

3. Artikel 10, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Støtten udbetales til indehaveren af delen »identifikation« i det i artikel 4 omhandlede certifikat, i en medlemsstat, hvor frøene sættes under kontrol, når beløbet er endeligt, og

— med hensyn til de i stk. 1, litra a), omhandlede frø, når der forelægges bevis for forarbejdningen

— med hensyn til de i stk. 1, litra b), omhandlede frø, når der forelægges bevis for iblandingen.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1988 med hensyn til raps- og rybsfrø og fra den 1. august 1988 med hensyn til solsikkefrø.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2194/85 om fastsættelse af almindelige regler vedrørende særlige foranstaltninger for sojabønner

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/06)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1491/85 af 23. maj 1985 om fastsættelse af særlige foranstaltninger for sojabønner ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, særlig artikel 3a, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Den i artikel 3a, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1491/85 omhandlede koefficient bør revideres med henblik på at fastsætte den nedsættelse af støtten til sojabønner, der følger af anvendelsen af den maksimale garantimængde; reglerne for fastsættelsen af denne koefficient bør anføres i forordning (EØF) nr. 2194/85 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2809/87 ⁽³⁾;

under visse omstændigheder kan støtten kun fastsættes på foreløbigt grundlag; for at støtten kan udbetales, må disse foreløbige beløb erstattes af endelige beløb —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2194/85 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1a affattes således:

⁽¹⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. L 204 af 2. 8. 1985, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 268 af 19. 9. 1987, s. 62.

»Artikel 1a

Den i artikel 3a, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1491/85 omhandlede koefficient er

— for produktionsåret 1988/1989 lig med 0,45 %,

— for de følgende produktionsår lig med 0,50 %,

for hver produktionstranche på 1 % af den maksimale garantimængde, som den anslåede produktion når eller overskrider ud over garantimængden.«

2. Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»Støtten udbetales til den første opkøber, når beløbet er endeligt fastsat og efter, at det er kontrolleret, at sojabønnerne,

a) hvis den første opkøber er forarbejdningsvirksomheden, er blevet forarbejdet i Fællesskabet til fremstilling af olie eller med henblik på anden anvendelse inden for konsum eller foder

eller

b) hvis den første opkøber ikke er forarbejdningsvirksomheden, er blevet solgt eller leveret til en forarbejdningsvirksomhed i Fællesskabet til fremstilling af olie eller med henblik på anden anvendelse inden for konsum eller foder.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2036/82 om fastsættelse af almindelige regler vedrørende særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/07)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1431/82 af 18. maj 1982 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, særlig artikel 3a, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Den i artikel 3a, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1431/82 omhandlede koefficient bør fastsættes med henblik på at bestemme den nedsættelse af støtten til ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner, som følger af anvendelsen af den maksimale garantimængde; reglerne for fastsættelsen af denne koefficient bør anføres i forordning (EØF) nr. 2036/82 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3527/86 ⁽³⁾;

under visse omstændigheder kan støtten kun fastsættes på foreløbigt grundlag; for at støtten kan udbetales, må disse foreløbige beløb erstattes af endelige beløb —

⁽¹⁾ EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 219 af 28. 7. 1982, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 326 af 21. 11. 1986, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2036/82 foretages følgende ændringer:

1. Følgende indsættes som artikel 3b:

»*Artikel 3b*

Den i artikel 3a, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1431/82 omhandlede koefficient er

— for produktionsåret 1988/1989 lig med 0,45 %,

— for de følgende produktionsår lig med 0,50 %,

for hver produktionstranche på 1 % af den maksimale garantimængde, som den anslåede produktion når eller overskrider ud over garantimængden.«

2. I artikel 10, indsættes som stk. 2:

»Støtten udbetales, når den er endeligt fastsat.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 af de maksimale garantimængder for raps-, rybs- og solsikkefrø

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/08)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, særlig artikel 89, stk. 1, og artikel 234, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, særlig artikel 27a, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 27a i forordning nr. 136/66/EØF skal der fastsættes maksimale garantimængder for raps-, rybs- og solsikkefrø;

de maksimale garantimængder for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 bør under hensyn til tendenserne på mellemlang sigt og produktionens størrelse i de seneste år samt den forventede udvikling i efterspørgslen fastsættes som anført nedenfor;

i henhold til artikel 96 og 294 i tiltrædelsesakten, tilpasset ved Rådets forordning (EØF) nr. 1455/86 ⁽²⁾, skal der specifikt fastsættes maksimale garantimængder for Spanien og Portugal; disse mængder bør fastsættes som anført nedenfor —

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 10.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For hvert af produktionsårene 1988/1989, 1989/1990 og 1990/1991 fastsættes de i artikel 27a i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede maksimale garantimængder således:

a) for raps- og rybsfrø:

— 4 500 000 tons for Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985

— 12 900 tons for Spanien

— 1 300 tons for Portugal

b) for solsikkefrø:

— 2 000 000 tons for Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985

— 1 411 200 tons for Spanien

— 62 900 tons for Portugal.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes:

— fra den 1. juli 1988 for raps- og rybsfrø,

— fra den 1. august 1988 for solsikkefrø.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 af den maksimale garantimængde for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/09)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1431/82 af 18. maj 1982 om fastsættelse af særforanstaltninger for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, særlig artikel 3a, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 3a i forordning (EØF) nr. 1431/82 skal der fastsættes en maksimal garantimængde for ærter, bønner, hestebønner og sødlupiner;

⁽¹⁾ EFT nr. L 162 af 12. 6. 1982, s. 28.

den maksimale garantimængde for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 bør under hensyn til tendenserne på mellemlang sigt og produktionens størrelse i de seneste år fastsættes som anført nedenfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For hvert af produktionsårene 1988/1989, 1989/1990 og 1990/1991 fastsættes den i artikel 3a i forordning (EØF) nr. 1431/82 omhandlede maksimale garantimængde til 3 500 000 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 af den maksimale garantimængde for sojabønner

KOM(88) 80 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 23. februar 1988)

(88/C 84/10)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1491/85 af 23. maj 1985 om fastsættelse af særlige foranstaltninger for sojabønner ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, særlig artikel 3a, stk. 1,

⁽¹⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 3a i forordning (EØF) nr. 1491/85 skal der fastsættes en maksimal garantimængde for sojabønner;

den maksimale garantimængde for produktionsåret 1988/1989 til 1990/1991 bør under hensyn til tendenserne på mellemlang sigt og produktionens størrelse i de seneste år samt den forventede udvikling i efterspørgslen fastsættes som anført nedenfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For hvert af produktionsårene 1988/1989, 1989/1990 og 1990/1991 fastsættes den i artikel 3a i forordning (EØF)

nr. 1491/85 omhandlede maksimale garantimængde til 1 300 000 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 797/85 og (EØF) nr. 1760/87 for så vidt angår nedlæggelse af landbrugsarealer samt ekstensivering og omstilling af produktionen

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/11)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Situationen på markederne for landbrugsprodukter har ændret sig og vil også i fremtiden ændre sig som følge af den omlægning af den fælles landbrugspolitik, der er nødvendig for gradvis at formindske produktionen i de sektorer, hvor der er produktionsoverskud;

i denne sammenhæng bør strukturpolitikken bidrage til at hjælpe landbrugerne i deres bestræbelser for at tilpasse sig den nye situation og til at afdæmpe de virkninger, som omlægningen af markeds- og prispolitikken kan få, navnlig for landbrugsindkomsterne;

for at strukturpolitikken kan nå disse mål, bør den fælles foranstaltning, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1760/87⁽²⁾, tilpasses og suppleres;

en ordning med nedlæggelse af landbrugsarealer kan bidrage til at tilpasse de forskellige produktionssektorer til markedsbehovene, særlig sektorerne med overskudsproduktion;

ordningen med nedlæggelse af landbrugsarealer bør udvides til at omfatte al agerjord, da denne jord fra år til år er beregnet til forskellige afgrøder, der indgår i omdriften; det er dog hensigtsmæssigt at åbne mulighed for, at jord, der hidtil har været udlagt med produkter, som ikke omfattes af en fælles markedsordning, udelukkes fra ordningen; for at opnå konkrete resultater bør det kræves, at mindst 20 % af agerjorden nedlægges for en periode på mindst fem år, med mulighed for den pågældende at opsiges sin forpligtelse efter tre år;

af hensyn til de stigende krav om miljøbeskyttelse og bevaring af naturen bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at opretholde gode agronomiske forhold for de nedlagte arealer og vedtage de nødvendige bestemmelser for at beskytte miljøet og naturressourcerne;

med henblik på en rationel udnyttelse af landbrugsressourcerne i Fællesskabet er det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne som en treårig forsøgsordning kan tillade, at de nedlagte arealer anvendes til græsning eller til produktion af linser, kikerærter og vikke; for imidlertid at undgå en stimulering af overskudsproduktioner er det

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1987, s. 1.

nødvendigt, at de nedlagte arealers anvendelse til græsning underkastes strenge betingelser; i de to tilfælde bør støtten tilpasses det reducerede indkomsttab;

det bør overlades medlemsstaterne at fastlægge støttebeløbet pr. ha nedlagt areal ud fra det faktiske indkomsttab efter kriterier, der skal fastsættes i forbindelse med gennemførelsesbestemmelserne til nærværende ordning; støtten bør fastsættes til en sådan størrelse, at den er tilstrækkelig til virkelig at tilskynde producenterne til at nedlægge en del af deres produktionsarealer; samtidig bør det undgås, at støtten overstiger, hvad der er nødvendigt for at udligne indkomsttabet som følge af arealnedlæggelsen; med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at opstille en ramme ved at fastsætte maksimums- og minimumsbeløb;

for at give producenter, der nedlægger en betydelig del, nemlig mindst 30 % af deres agerjord, et yderligere incitament, bør disse producenter for en mængde på 20 tons fritages for den medansvarsafgift, der er fastsat i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, samt den tillægsmedansvarsafgift, der er fastsat i artikel 4b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2727/75;

af hensyn til de forskelligartede forhold i Fællesskabets områder bør der fastsættes en graduering i trancher af den sats, der anvendes ved refusion fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget;

indførelsen af en ordning med støtte til arealnedlæggelse kræver visse ændringer af den ordning med støtte til omstilling og ekstensivering, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 1760/87; for tydelighedens skyld er det hensigtsmæssigt at tilpasse de nuværende bestemmelser på området uden grundlæggende at ændre den gældende ordning med støtte til omstilling og ekstensivering;

ordningerne med arealnedlæggelse og produktionsekstensivering, der således indgår i den fælles foranstaltning med henblik på at forbedre landbrugsstrukturernes effektivitet, som er fastsat i forordning (EØF) nr. 797/85, har samtidig til formål at bidrage til at genoprette ligevægten mellem produktionen og markedskapaciteten;

de skal således supplere de foranstaltninger, som Rådet har vedtaget i forbindelse med de forskellige markedsordninger

med henblik på deres stabilisering; det bør derfor fastsættes, at ordningerne med arealnedlæggelse- og produktionsekstensivering betragtes som en fælles foranstaltning efter artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3183/87 ⁽³⁾, og som en intervention efter artikel 3 i nævnte forordning, og de bør således finansieres med lige store andele af Garantisektionen og Udviklingssektionen under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 797/85 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1,

a) stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Den fælles foranstaltning omfatter foranstaltninger, der anses for interventioner som omhandlet i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 729/70«;

b) stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»I overensstemmelse med afsnit VIII vedrører det tilskud, som Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen og Udviklingssektionen med lige store andele, i det følgende benævnt »Fonden«, yder til den i stk. 1 omhandlede foranstaltning, foranstaltninger i forbindelse med den ordning, som skal tilskynde til nedlæggelse af arealer.«

2. Afsnit 01 erstattes af følgende afsnit 01, 02 og 03:

»AFSNIT 01

Nedlæggelse af landbrugsarealer

Artikel 1a

1. Medlemsstaterne indfører en støtteordning, som skal tilskynde til nedlæggelse af landbrugsarealer.

2. Al agerjord uanset afgrøde kan omfattes af en støtte til nedlæggelse, såfremt jorden rent faktisk er blevet

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 304 af 27. 10. 1987, s. 1.

dyrket i en nærmere fastsat referenceperiode. Jord, der er udlagt med afgrøder, for hvilke der ikke gælder en fælles markedsordning, er udelukket fra ordningen.

3. Det nedlagte landbrugsareal skal mindst udgøre 20 % af den pågældende bedrifts agerjord. Det skal i en periode på mindst fem år, men med mulighed for opsigelse efter tre år, tages ud af brug, nemlig:

— lægges brak med mulighed for omdrift

— tilplantes med skov, eller

— anvendes til ikke-landbrugsmæssige formål.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at opretholde gode agronomiske forhold. De træffer de nødvendige foranstaltninger til forvaltning af jorden med henblik på at beskytte miljøet og naturressourcerne.

Medlemsstaterne kan for hele deres område eller for en del heraf tillade, at de nedlagte landbrugsarealer anvendes:

a) til græsning, såfremt:

— der overholdes en belægningsgrad pr. ha græsareal, der skal fastlægges nærmere,

— det på bedriften producerede foder ikke markedsføres;

b) til produktion af linser, kikerærter og vikke.

Medlemsstaternes tilladelse som omhandlet i foregående afsnit er begrænset til tre år fra den Inden udløbet af denne frist forelægger Kommissionen Rådet en rapport om tilladelsens anvendelse.

4. Medlemsstaterne fastsætter:

a) det støttebeløb, der skal udbetales pr. ha nedlagt areal ud fra indkomsttabet som følge af arealnedlæggelsen, samtidig med at det sikres, at støttebeløbet er tilstrækkeligt til at sikre foranstaltningens effektivitet på den ene side og undgå enhver overkompensation på den anden side, samt betalingsformen. Det maksimale støttebeløb fastsættes til 600 ECU/ha om året og det minimale beløb til 100 ECU/ha om året ⁽¹⁾.

Indrømmes der tilladelse som omhandlet i stk. 3, tredje afsnit, tilpasses støttebeløbet for at tage hensyn til det reducerede indkomsttab.

b) den i stk. 2 omhandlede referenceperiode

c) den forpligtelse, som støttemodtageren skal indgå bl.a. med henblik på en kontrol af, om det dyrkede areal rent faktisk reduceres.

5. Producenter, der modtager en støtte som omhandlet i dette afsnit for nedlagte arealer, kan ikke modtage en støtte som omhandlet i afsnit 02 og 03 for nedlagte arealer.

6. Producenter, der nedlægger mindst 30 % af deres agerjord, fritages for den medansvarsafgift, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2727/75, samt den tillægsmedansvarsafgift ⁽²⁾, der er fastsat i artikel 4b, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2727/75, for en mængde på 20 tons.

Gennemførelsesbestemmelserne vedrørende denne fritagelse vedtages efter fremgangsmåden i artikel 4a og 4b i forordning (EØF) nr. 2727/75.

7. Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 25 gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit, navnlig:

— minimumsarealet for nedlæggelse,

— tilfælde af tilladelse som omhandlet i stk. 3, tredje afsnit, grænsen for belægningsgrad pr. ha græsareal samt satsen for nedsættelse af støtten som omhandlet i stk. 4, litra a), andet afsnit,

— de kriterier, medlemsstaterne skal overholde ved fastsættelsen af støtten,

— kriterierne for fastsættelsen af den i stk. 2 omhandlede referenceperiode.

AFSNIT 02

Ekstensivering af produktionen

Artikel 1b

1. Medlemsstaterne indfører en ordning med støtte til ekstensivering i forbindelse med overskudsprodukter. Som overskudsprodukter betragtes produkter, for hvilke der ikke systematisk på fællesskabsplan findes normale ikke-subsventionerede afsætningsmuligheder.

⁽¹⁾ Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 25 fastsætte det maksimale beløb til 700 ECU/ha om året i usædvanlige tilfælde.

⁽²⁾ Bestemmelse foreslået af Kommissionen.

Indtil den 31. december 1989 kan medlemsstaterne begrænse ordningen til agerjordsprodukter samt oksekød og vin.

2. Som ekstensivering betragtes en nedsættelse i mindst fem år af produktionen af det pågældende produkt med mindst 20 %, uden at kapaciteten for andre overskudsprodukter forøges. I forbindelse med en eventuel udvidelse af bedriftens udnyttede landbrugsareal er en sådan forøgelse dog tilladt forholdsmæssigt.

3. Medlemsstaterne fastsætter:

- a) betingelserne for ydelse af støtten, navnlig bestemmelserne for nedsættelse af produktionen for de forskellige produkter. For at foretage den i stk. 2 omhandlede produktionsnedsættelse kan det med hensyn til oksekød bestemmes, at antallet af kvægheder nedsættes med mindst 20 %; med hensyn til vin kan det bestemmes, at hektarudbyttet nedsættes med mindst 20 %;
- b) støttebeløbet på grundlag af den forpligtelse, som støttemodtageren har indgået, og ud fra indkomstribet samt betalingsformen;
- c) referenceperiode for de enkelte produkter med henblik på beregning af nedsættelsen;
- d) den forpligtelse, som støttemodtageren skal indgå, navnlig med henblik på en kontrol af, om produktionen rent faktisk nedsættes.

4. Anvendes ordningen i mejerisektoren, beregnes produktionsnedgangen i forhold til den referencemængde, der er tildelt i henhold til forordning (EØF) nr. 804/68 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 773/87 ⁽²⁾. De referencemængder, der suspenderes i medfør af nærværende stykke, kan ikke omfattes af en ny anvendelse eller tildeling i suspensionsperioden.

Den refusionsberettigede del af den godtgørelse, der udbetales i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 775/87 af 16. marts 1987 ⁽³⁾ om midlertidig suspension af en del af referencemængderne som omhandlet i artikel 5c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68, fradrages den refusionsberettigede del af støtten.

5. Producenter, der modtager en støtte som omhandlet i nærværende afsnit, kan ikke modtage en støtte som omhandlet i afsnit 01 og 03 for arealer med ekstensiv produktion.

6. Kommissionen fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 25 gennemførelsesbestemmelserne til nærværen-

de afsnit, navnlig de årlige maksimumsbeløb og minimumsbeløb pr. ha.

AFSNIT 03

Omstilling af produktionen

Artikel 1c

1. Medlemsstaterne indfører en støtteordning for at fremme omstillingen af produktionen til ikke-overskudsprodukter.

2. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i Traktatens artikel 43, stk. 2, listen over de produkter, til hvilke en omstilling kan tillades, samt betingelserne og de nærmere bestemmelser for ydelse af støtten.

3. Producenter, der modtager en støtte som omhandlet i nærværende afsnit, kan ikke modtage en støtte som omhandlet i afsnit 01 og 02 for de pågældende arealer.

4. Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 25 gennemførelsesbestemmelserne til nærværende afsnit.«

3. I artikel 20, stk. 1, andet afsnit, ændres »støtte til ekstensivering som fastsat i artikel 1a« til »støtte til nedlæggelse af landbrugsarealer og ekstensivering som fastsat i artikel 1a og 1b«.

4. I artikel 26

a) affattes stk. 1 således:

»1. De af medlemsstaterne afholdte udgifter i forbindelse med foranstaltninger i henhold til artikel 1b, 1c, 3-7, 9-17 og 19-21 kan refunderes af Fonden (Udviklingssektionen). De af medlemsstaterne afholdte udgifter i forbindelse med foranstaltninger i henhold til artikel 1a kan refunderes af Fonden (Garantisektionens og Udviklingssektionens).«

b) affattes stk. 2, første punktum, således:

»Fonden refunderer medlemsstaterne 25 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for rammerne af de i artikel 1b, 1c, 3-7, 13-17, 19 og 20 omhandlede foranstaltninger.«

c) indsættes følgende afsnit i stk. 2:

»Fonden refunderer medlemsstaterne de tilskudsberettigede udgifter inden for rammerne af de i artikel 1a fastsatte foranstaltninger efter følgende satser:

⁽¹⁾ EFT nr. L 48 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 5.

— 50 % for den del af støtten, der ikke overstiger 200 ECU/ha om året

25 % for den del af støtten, der overstiger 200 ECU indtil 400 ECU/ha om året

15 % for den del af støtten, der overstiger 400 ECU indtil 600 ECU/ha om året

— og i tilfælde af den i artikel 1a, stk. 3, tredje afsnit, omhandlede bemyndigelse følgende satser:

50 % for den del af støtten, der ikke overstiger 100 ECU/ha om året

25 % for den del af støtten, der overstiger 100 ECU indtil 200 ECU/ha om året

15 % for den del af støtten, der overstiger 200 ECU indtil 300 ECU/ha om året.

5. I artikel 32, stk. 1, indsættes som andet afsnit:

»Med hensyn til afsnit 01, 02 og 03 sætter medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme denne forordning inden den ... 1988 (1).«

(1) Tre måneder fra den foreslåede forordnings ikrafttræden.

6. Som artikel 32a indsættes:

»1. På begrundet anmodning kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 25 bemyndige en medlemsstat til ikke at anvende ordningerne i afsnit 01, 02 og 03 i regioner eller områder, hvor naturforholdene eller risikoen for affolkning taler imod en produktionsnedsættelse. For så vidt angår Spanien kan Kommissionen desuden tage hensyn til særlige socio-økonomiske forhold i visse regioner eller områder.

Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 25 kriterierne for afgrænsning af de i første afsnit omhandlede regioner eller områder.

2. Portugal har tilladelse til at undlade at anvende de i stk. 1 omhandlede ordninger indtil den 31. december 1995.«

Artikel 2

Artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 1760/87 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/12)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,
under henvisning til forslag fra Kommissionen,
i samråd med Europa-Parlamentet, og
ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 5c i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, er der med

henblik på at genoprette ligevægten i mejerisektoren og for en periode på fem år indført en ordning med tillægsafgift på de mængder leveret eller opkøbt mælk, der overstiger de referencemængder, som er fastlagt for producenter og opkøbere af mælk; ordningens hidtidige resultater synes allerede nu at være utilstrækkelige til, at udbuddet kan være tilpasset efterspørgslen ved udløbet af den femårige periode; det er derfor nødvendigt at forlænge tillægsafgiftsordningens gyldighedsperiode til otte perioder af tolv måneder;

de samlede garanterede mængder for den sjette, syvende og ottende periode for anvendelse af tillægsafgiftsordningen

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

bør fastsættes til samme mængde som den femte periode på tolv måneder;

efter artikel 7a i forordning (EØF) nr. 804/68 er der, medens tillægsafgiftsordningen finder anvendelse, fastsat mulighed for at vedtage foranstaltninger med henblik på at begrænse opkøb til intervention; bestemmelserne i artikel 7a bør videreføres i samme periode og med samme begrundelse, som gælder for videreførelsen af tillægsafgiftsordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 804/68 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 5c, stk. 1, første afsnit, ændres »fem på hinanden følgende tidsrum« til »otte på hinanden følgende tidsrum«.
2. Artikel 5c, stk. 3, tredje afsnit, litra c), affattes således:
 - »c) For hvert af de fire tidsrum på tolv måneder fra den 1. april 1988 til den 31. marts 1992 fastsættes den samlede garantimængde (i tusinder af tons) således:

Belgien:	3 121,861
Danmark:	4 735,540
Tyskland:	22 753,310
Grækenland:	520,890
Spanien:	4 560,500
Frankrig:	24 964,982
Irland:	5 121,600
Italien:	8 534,060
Luxembourg:	257,050
Nederlandene:	11 619,630
Det forenede Kongerige:	14 869,687

3. I artikel 7a, stk. 1, første afsnit, ændres »indtil udgangen af den femte periode på tolv måneder med anvendelse af tillægsafgiftsordningen« til »indtil udgangen af den ottende periode på tolv måneder med anvendelse af tillægsafgiftsordningen«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelse af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/13)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, særlig artikel 5c, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, er der fastsat almindelige regler for anvendelse af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede tillægsafgift;

artikel 4a i forordning (EØF) nr. 857/84 giver for de fem tolv måneders perioder mulighed for regionale og nationale tildelinger af ikke-udnyttede mængder med regulering i forhold til afgiftspligtige og områder; denne bestemmelse

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

BILAG
Mængder omhandlet i artikel 6, stk. 2 (mælkeproducenter, der sælger direkte til forbrugerne)
Anvendelsesperioder omhandlet i artikel 5c, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68

	2.4.1984 - 31.3.1985	1.4.1985 - 31.3.1986	1.4.1986 - 31.3.1987	1.4.1987 - 31.3.1988	1.4.1988 - 31.3.1989	1.4.1989 - 31.3.1990	1.4.1990 - 31.3.1991	1.4.1991 - 31.3.1992
Belgien	480	450	400	387,660	380,809	380,809	380,809	380,809
Danmark	1	1	1	0,980	0,970	0,970	0,970	0,970
Tyskland	305	130	130	94,400	93,100	93,100	93,100	93,100
Grækenland	116	116	46	45,080	44,620	44,620	44,620	44,620
Spanien	—	750	750	685,000	677,500	677,500	677,500	677,500
Frankrig	1 183	1 014	874	756,520	747,780	747,780	747,780	747,780
Irland	16	16	16	15,520	15,520	15,520	15,520	15,520
Italien	1 116	1 116	1 116	1 093,680	1 082,520	1 082,520	1 082,520	1 082,520
Luxembourg	1	1	1	0,980	0,970	0,970	0,970	0,970
Nederlandene	145	95	95	93,100	92,150	92,150	92,150	92,150
Forenede Kongerige	398	395,426	395,426	387,517	383,563	383,563	383,563	383,563

(i tusinder af tons)

bør fastholdes under hensyn til den smidighed, den indebærer i visse situationer, for hele tillægsafgiftsordningens anvendelsesperiode;

i artikel 5c, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 804/68 er det fastsat, at tillægsafgiftsordningen skal anvendes i otte på hinanden følgende tolv måneders perioder; den samlede garantimængde ved direkte salg indtil den 31. marts 1992 bør derfor fastsættes for hver medlemsstat —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 857/84 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 4a, stk. 1, ændres »i de fem perioder for anvendelsen af tillægsafgiftsordningen« til »i de otte perioder for anvendelsen af tillægsafgiftsordningen«.
2. I artikel 9, stk. 4, første afsnit, ændres »i de fem perioder for anvendelsen af tillægsafgiftsordningen« til »i de otte perioder for anvendelsen af tillægsafgiftsordningen«.
3. Bilaget affattes således:

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 775/87 om midlertidig suspension af en del af referencemængderne som omhandlet i artikel 5c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/14)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, særlig artikel 5c, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 775/87 ⁽²⁾ er der fastsat midlertidig suspension af en del af referencemængderne som omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 fra den fjerde periode for anvendelsen af tillægsafgiftsordningen; ved forordning (EØF) nr. .../88 blev ordningen

forlænget med tre tolv måneders perioder; godtgørelsen for de suspenderede mængder i disse tre perioder bør derfor fastsættes;

efter artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 775/87 skal den yderligere midlertidige suspension af mængderne på 1,5 % for den femte tolv måneders periode kompenseres ved hjælp af en godtgørelse eller ved en passende nedsættelse af satsen for medansvarsafgiften; da der skal kompenseres for denne suspension af mængder indtil udgangen af den ottende periode for anvendelsen af tillægsafgiftsordningen ved udbetaling af en godtgørelse, har det i bestemmelsen fastsatte alternativ derfor ikke mere nogen mening;

som følge af ændringer i tillægsafgiftsordningen bør visse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 775/87 tilpasses —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 775/87 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1, stk. 1, andet afsnit, ændres »for den femte periode« til »for hver af fire på hinanden følgende perioder«.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 5.

2. Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Der ydes de pågældende producenter en godtgørelse for de suspenderede mængder. Godtgørelsen fastsættes til

- 10 ECU/100 kg for den fjerde og den femte tolv måneders periode,
- 8 ECU/100 kg for den sjette tolv måneders periode,
- 7 ECU/100 kg for den syvende tolv måneders periode,
- 6 ECU/100 kg for den ottende tolv måneders periode.

For hver tolv måneders periode udbetales godtgørelsen til de godtgørelsesberettigede i løbet af det sidste kvartal af den pågældende tolv måneders periode.«

3. I artikel 4, andet afsnit, slettes »i den fjerde og femte tolv måneders periode«.

4. Artikel 5, stk. 2, affattes således:

»2. Ved udløbet af den fjerde tolv måneders periode og udløbet af hver af de på hinanden følgende perioder for anvendelsen af tillægsafgiftsordningen vurderer Kommissionen de resultater, der er opnået ved gennemførelse af artikel 3 og 4, og fremsætter om nødvendigt egnede forslag for Rådet.«

5. Artikel 8 udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 777/87 for så vidt angår den periode, hvor foranstaltningerne vedrørende interventionsopkøb af smør og skummetmælkspulver anvendes

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/15)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

I Rådets forordning (EØF) nr. 777/87 af 16. marts 1987 om ændring af interventionsopkøbsordningen for smør og skummetmælkspulver ⁽²⁾ er det fastsat, at foranstaltninger-

ne i nævnte forordning anvendes indtil udgangen af den femte tolv månedersperiode for anvendelsen af den tillægsafgiftsordning, der er omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68; i betragtning af forlængelsen af denne ordning med en yderligere periode på tre tolv månedersperioder bør foranstaltningernes anvendelsesperiode, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 777/87, også forlænges —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 777/87 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 2, affattes således:

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 10.

»2. De opkøb af skummetmælkspulver, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68, kan suspenderes, når de mængder, der tilbydes til intervention i perioden 1. marts-31. august, overstiger 100 000 tons.«

2. I artikel 2 ændres »den femte periode« til »den ottende periode«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 2727/75 om den fælles markedsordning for korn

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/16)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

På grund af den voksende uligevægt i Fællesskabet mellem udbud og efterspørgsel i kornsektoren blev der indført en række foranstaltninger med henblik på at sanere den pågældende sektor ved Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3989/87⁽²⁾; disse foranstaltninger består bl.a. i indførelsen af en medansvarsafgift, der fastsættes under hensyntagen til de forskellige elementer, der anvendes til at fastlægge størrelsen af den produktion, til hvilken der skal ydes støtte for at sikre dens afsætning, og til at vurdere de heraf følgende budgetudgifter, og i øvrigt under hensyntagen til indførelsen af kornsubstitutter til Fællesskabet;

disse foranstaltninger er dog måske ikke tilstrækkelige til at styre produktionen, hvis stigning kan medføre en ukontrollabel vækst i udgifterne; en bedre styring af produktionen

kan opnås ved fastsættelsen af en maksimal garantimængde, ud over hvilken der træffes visse foranstaltninger, der kan stabilisere kornmarkedet og således begrænse udgifterne til den pågældende sektor; med henblik herpå bør der indføres en tillægsmedansvarsafgift, der forlods opkræves foreløbigt i begyndelsen af høståret, og hvis hele eller delvise tilbagebetaling alt efter tilfældet besluttes, når det konstateres, at den maksimale garantimængde ikke er overskredet, eller at overskridelsen er mindre end en vis procentdel; såfremt den maksimale garantimængde overskrides i et høstår, bør der i øvrigt tages hensyn hertil ved fastsættelsen af priserne for det følgende høstår;

den maksimale garantimængde bør i øvrigt fastsættes på en sådan måde, at den afspejler Fællesskabets samlede behov for korn;

i betragtning af vanskelighederne ved anvendelsen af den medansvarsafgiftsordning, der er fastsat i artikel 4, i forordning (EØF) nr. 2727/75, bør det fastsættes, at denne afgift samt tillægsafgiften opkræves i hele Fællesskabet ved producenternes markedsføring af korn eller salg til intervention;

ved indførelsen af medansvarsafgiften blev der også indført en ordning med direkte støtte til de mindre kornproducenter, der på grund af foranstaltningens sociale følger skal udligne medansvarsafgiftens virkning for deres indtægt; denne ordning bør tilpasses dels for at sikre fuld overensstemmelse mellem afgift betalt og støtte modtaget

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 1.

af hver fritaget producent og dels for at dække virkningerne af den eventuelle anvendelse af tillægsmedansvarsafgiften;

i forbindelse med ordningen af braklægning om landbrugsjord, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. .../88, er der fastsat fritagelse fra medansvarsafgifterne for de producenter, der forpligter sig til at deltage i nævnte program for mindst 30 % af deres agerjords vedkommende; denne fritagelse er begrænset til 20 tons markedsført korn; af kontrolhensyn er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at denne fritagelse også har form af en tilbagebetaling;

i betragtning af den tidlige høst i Fællesskabets sydlige områder kan der i øvrigt opstå vanskeligheder ved anvendelsen af de påtænkte foranstaltninger; der kan rådes bod på denne situation ved at fastsætte, at de pågældende foranstaltninger anvendes i disse medlemsstater i perioden fra den 1. juni til den 31. maj;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger anvendes i Portugal fra begyndelsen af anden etape —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2727/75 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2727/75 affattes således:

»Artikel 4

1. Producenterne erlægges en medansvarsafgift for det i artikel 1, litra a) og b), omhandlede korn, der er produceret i Fællesskabet, og som bringes på markedet eller sælges til et interventionsorgan i medfør af artikel 7 og 8. Denne ordning gælder for høstårene 1988/1989 til 1991/1992.

Uden at den i artikel 1a, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 797/85 fastsatte fritagelse tilsidesættes, er de mindre producenter dog fritaget for medansvarsafgiften ifølge den i artikel 4a fastsatte ordning.

Den i artikel 1a, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 797/85 fastsatte fritagelse har form af en tilbagebetaling.

2. Enhedsafgiftsbeløbet fastsættes hvert år inden høstårets begyndelse efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2.

3. Ved fastsættelsen af størrelsen af medansvarsafgiften tages der hensyn til Fællesskabets indførsel af de i bilag D nævnte produkter.

4. Den i denne artikel omhandlede afgift betragtes som en del af interventionerne til regulering af landbrugsmarkedene og anvendes til finansiering af udgifterne inden for kornsektoren.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel, bl.a. definitionen af markedsføring, samt de nødvendige overgangsforanstaltninger vedtages efter fremgangsmåden i artikel 26.

6. Kommissionen foretager samråd med de erhvervsdrivende om anvendelsen af afgiftsprovenuet.

7. Ved anvendelsen af denne artikel forstås der ved høstår for korn undtagen majs og sorghum, der produceres i Italien, Grækenland, Spanien og Portugal, perioden fra den 1. juni til den 31. maj.«

2. Artikel 4a affattes således:

»Artikel 4a

1. Der indføres en direkte støtte til fordel for de mindre kornproducenter. For Fællesskabet fastsættes det samlede støttebeløb hvert år inden høstårets begyndelse efter fremgangsmåden i artikel 43, stk. 2, i Traktaten.

Dette beløb er lig med det samlede skønnede provenu af de i artikel 4 og 4b omhandlede medansvarsafgifter, der opkræves hos producenter, som afsætter højst 25 tons.

2. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen de almindelige bestemmelser for en sådan støtte, herunder bestemmelser, der skal sikre, at den ydede tilbagebetaling svarer nøjagtigt til den opkrævede afgift.

3. Gennemførelsesbestemmelserne for støtten, bl.a. dens fordeling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 26 på grundlag af objektive kriterier.«

3. Som artikel 4b indsættes:

»Artikel 4b

1. Ved fastsættelsen af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede priser fastsætter Rådet efter samme fremgangsmåde hvert år en maksimal garantimængde for samtlige kornarter, der er omhandlet i artikel 1,

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 23. 3. 1985, s. 1.

litra a) og b). Ved fastsættelsen af denne mængde tages der hensyn til det samlede forbrug af korn i Fællesskabet samt indførslen af de i bilag D anførte produkter. For høstårene 1988/1989, 1989/1990, 1990/1991, og 1991/1992 fastsættes den maksimale garantimængde dog til 160 millioner tons.

2. For hvert høstår i den i artikel 4, stk. 1, omhandlede periode erlægger producenterne en tillægsmedansvarsafgift. Denne tillægsafgift er lig med 3 % af interventionsprisen for bageegnet blød hvede i begyndelsen af det pågældende høstår. Artikel 4, stk. 1, 4, 6 og 7 anvendes for tillægsafgiften.

Såfremt kornproduktionen i et høstår er lig med eller mindre end den maksimale garantimængde, der er fastsat for dette høstår, tilbagebetales tillægsafgiften til producenten i sin helhed. Ved overskridelse af den maksimale garantimængde med under 3 % foretages der en delvis tilbagebetaling af tillægsafgiften. Denne tilbagebetaling svarer til forskellen mellem den betalte tillægsafgift og den afgift, der følger af den konstaterede overskridelse af den maksimale garantimængde.

Den direkte støtte, der skal ydes til de mindre kornproducenter for hver markedsført ton korn som kompensation for tillægsmedansvarsafgiften, nedsættes med det afgiftsbeløb, der tilbagebetales ifølge dette stykke.

3. Hvis kornproduktionen i et høstår overstiger den maksimale garantimængde, der er fastsat for dette høstår, nedsættes interventionsprisen for det følgende høstår med 3 %.

Denne nedsættelse påvirker endvidere fastsættelsen af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede indikativpriser.

Kommissionen foretager den justering af interventions- og indikativpriserne, der følger af anvendelsen af de foregående afsnit, hvert år inden høstårets begyndelse.

4. Ved anvendelsen af denne artikel undersøger Kommissionen hvert år inden den 1. marts, om kornproduktionen i det pågældende høstår har overskredet den maksimale garantimængde, der er fastsat for dette høstår.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel, bl. a. størrelsen af tillægsafgiften, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26.«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra høståret 1988/1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/17)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, særlig artikel 89, stk. 2, og artikel 234, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 18. 5. 1972, s. 1.

forordning (EØF) nr. 223/88 ⁽¹⁾, er der fastsat en pris- og interventionsordning for en række produkter i sektoren;

producenterne bør gøres opmærksomme på frugt- og grøntsagsmarkedets faktiske behov; dette bør eventuelt ske ved fastsættelsen af en nærmere interventionsmængde, ud over hvilken producenterne har finansielt medansvar;

producenternes medansvar bør have form af en nedsættelse af de basis- og opkøbspriser, der gælder i det følgende høstår;

en sådan ordning med interventionstærskler er allerede indført i markedsordningen for tomater ved forordning (EØF) nr. 1926/87 ⁽²⁾ og for satsumas, clementiner, mandariner og nektariner ved forordning (EØF) nr. 223/88; der bør indføres en mekanisme for fastsættelse af interventionstærskler for alle de øvrige produkter, der kan omfattes af interventionsforanstaltninger, og som er anført i bilag II til forordning (EØF) nr. 1035/72;

for så vidt der i den såkaldte fase med efterprøvning af overensstemmelse foretages interventioner for de pågældende produkter i Spanien, der giver anledning til fællesskabsfinansiering ifølge Tiltrædelsesaktens artikel 133, stk. 3, bør der forudses fastsættelse af en mængde for disse produkter, ved hvis overskridelse producenterne pålægges finansielt medansvar;

for Portugal er der i betragtning af de særlige bestemmelser i Tiltrædelsesakten, bl.a. artikel 265, ingen grund til at fastsætte tilsvarende foranstaltninger for dette land i den første overgangsetape —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1035/72 indsættes som artikel 16b:

»Artikel 16b

1. Når markedet for et i bilag II omhandlet produkt er ramt af eller kan blive ramt af uligevægt, der giver anledning til eller kan give anledning til en betydelig

intervention i medfør af artikel 15, 15a, 15b, 19 og 19a, fastsættes der inden høstårets begyndelse for disse produkter en interventionstærskel, ved hvis overskridelse, der vurderes efter produkt på grundlag af interventionerne i et høstår eller gennemsnittet af interventionerne over flere høstår, producenterne pålægges finansielt medansvar.

Overskridelsen af interventionstærsklen medfører en nedsættelse af basis- og opkøbspriserne for det følgende høstår. Denne nedsættelse må dog ikke overstige 20 %.

Der tages ikke hensyn til den nedsættelse, der følger af anvendelsen af de foregående afsnit, i de efterfølgende høstår ved fastsættelsen af basis- og opkøbspriserne ifølge kriterierne i artikel 16, stk. 2 og 3.

2. I den såkaldte fase med efterprøvning af overensstemmelse, der er omhandlet i artikel 131 i Tiltrædelsesakten, fastsætter Rådet, når der i medfør af stk. 1 er fastsat en tærskel for et givet produkt i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985, og når der foretages interventionsforanstaltninger for dette produkt i Spanien ifølge gældende bestemmelser, efter fremgangsmåden i stk. 3 en interventionstærskel for Spanien, ved hvis overskridelse der pålægges producenterne medansvar på betingelser, Rådet fastsætter.

Der tages ikke hensyn til en eventuel nedsættelse af priserne i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985, der besluttes ifølge stk. 1, ved anvendelsen i Spanien og Portugal af den prisdisciplin, der er fastsat henholdsvis i artikel 135, nr. 1, og artikel 265, nr. 1, i Tiltrædelsesakten.

3. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen

— gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel,

— kriterierne for fastsættelse af interventionstærsklerne,

— de finansielle konsekvenser af overskridelse af tærsklerne for hvert enkelt produkt.

4. a) Kommissionen konstaterer inden den 1. marts en eventuel overskridelse af de i stk. 1 omhandlede tærskler.

b) Kommissionen vedtager om nødvendigt gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 33. Disse bestemmelser kan omfatte egnede foranstaltninger til at sikre

⁽¹⁾ EFT nr. L 23 af 28. 1. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 183 af 3. 7. 1987, s. 24.

overgangen fra den ordning, der gælder i fasen med efterprøvning af overensstemmelse eller første etape, til anden fase eller etape.

5. Denne artikel anvendes ikke for tomater, satsumas, clémentiner, mandariner og nektariner i den periode, hvor henholdsvis artikel 16, stk. 3a, og artikel 16a anvendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 727/70 om oprettelse af en fælles markedsordning for rå tobak

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/18)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

For at begrænse enhver stigning i Fællesskabets tobaksproduktion og samtidig hæmme produktionen af sorter, der har afsætningsvanskeligheder, bør det fastsættes, at overskridelsen af en maksimal garantimængde, der fastsættes for hver høst, medfører en proportional nedsættelse af priserne og præmien; interventionsprisen forhøjes med visse omkostninger for at opnå den afledte interventionspris; den afledte interventionspris multiplikation med nedsættelseskoefficienten bør dog ikke påvirke disse omkostninger;

den maksimale mængde bør beregnes under hensyntagen til bl.a. produktionsstatistikkerne og markedssituationen; for at fortsætte omstillingen til de mest efterspurgte kvaliteter samt for at tage hensyn til tobaksproduktionens regionale forhold bør der fastsættes en maksimal garantimængde for hver sort eller sortsgruppe; det er hensigtsmæssigt for en begrænset periode at fastsætte et loft for den eventuelle nedsættelse af priser og præmier; forordning (EØF) nr. 727/70 bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 727/70 foretages følgende ændringer:

I artikel 4 indsættes som stk. 5:

»5. Rådet fastsætter hvert år efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2, for hver sort eller sortsgruppe af fællesskabstobak, for hvilke der fastsættes priser og præmier, en maksimal garantimængde ud fra markedets behov. Den samlede maksimale garantimængde for Fællesskabet fastsættes for hvert af årene 1988, 1989 og 1990 til 385 000 tons tobak i blade.

Uden at artikel 12a og artikel 13 tilsidesættes, svarer der til hver overskridelse på 1 % af den maksimale garantimængde for en sort eller en sortsgruppe en nedsættelse på 1 % af mål- og interventionspriserne samt de tilsvarende præmier. Denne nedsættelse må ikke overstige 5 % for 1988-høsten og 15 % for 1989- og 1990-høsten.

Med henblik på anvendelsen af dette stykke konstaterer Kommissionen inden den 31. juli, om produktionen overstiger den maksimale garantimængde for en sort eller en sortsgruppe.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1837/80 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød

KOM(88) 84 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 25. februar 1988)

(88/C 84/19)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samråd med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I den fælles markedsordning for fåre- og gedekød er der fastsat visse foranstaltninger i form af præmier og interventionspriser, hvis formål er at sikre producenten en rimelig indkomst; i betragtning af afsætningsmulighederne på Fællesskabets marked samt Fællesskabets forpligtelser i GATT er det dog nødvendigt ikke at fremme produktionen af fåre- og gedekød, når bestanden overstiger et niveau, der fastsættes ud fra markedssituationen; i denne forbindelse bør der fastsættes en nedsættelse af den garanti, der er fastsat ved de pågældende foranstaltninger; de forskelle i støtteordningen, der er fastsat i de nuværende regler, kan dog fremme produktionen på forskellig vis i de områder, hvor disse forskellige ordninger anvendes; det er derfor hensigtsmæssigt særskilt at anvende denne foranstaltning i område 5, såfremt Det forenede Kongerige beslutter der at anvende ordningen med variabel præmie;

Rådet bør gennemføre en ny undersøgelse af stabiliseringsmekanismen, herunder den maksimale garantimængde, som led i tilpasningen af den fælles markedsordning på såvel internt som eksternt plan —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1837/80 indsættes som artikel 9a:

»*Artikel 9a*

1. Indtil der kan ske en tilpasning af den fælles markedsordning på såvel internt som eksternt plan fastsættes et maksimalt garantiniveau for moderfårsbestanden til 62 000 000 dyr.

2. For hvert produktionsår gælder følgende:

— når skønnet over moderfårsbestanden i det pågældende produktionsår overstiger det maksimale garantiniveau for det pågældende produktionsår, nedsættes den i artikel 5 omhandlede præmie både for moderfår og geder med 1 % for hver overskridelse af det maksimale garantiniveau,

— såfremt den i første led omhandlede mekanisme, der anvendes på den moderfårsbestand, der rent faktisk konstateres for det foregående produktionsår, medfører et andet præmiebeløb end det, der er fastsat, justeres skønnet over bestanden for produktionsåret efter det produktionsår, hvor bestandens størrelse konstateres, for at tage hensyn til dette forhold.

3. Ved anvendelse af stk. 2 nedsættes den i artikel 7, stk. 2, omhandlede interventionspris og det i artikel 9 omhandlede »vejledende niveau«, der anvendes ved beregningen af den variable præmie, med samme procentsats som den, der er anvendt på basisprisen i medfør af stk. 2, første afsnit.

4. Såfremt Det forenede Kongerige anvender artikel 9, anvendes de i de foregående stykker omhandlede bestemmelser særskilt for område 5 på den ene side og for alle andre områder på den anden side. I denne forbindelse opdeles det i stk. 1 omhandlede tal således:

— Område 5: 18 millioner dyr,

— Andre områder: 44 millioner dyr.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel, bl.a. ordningen for produktionsåret 1988, for hvilket denne artikel anvendes fra den 4. april 1988, samt koefficienten og de i stk. 2 og 3 omhandlede beløb vedtages efter fremgangsmåden i artikel 26«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.